

29. May. 1971

FAKTA

Dato:

29. May. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 3 s. 41-56

- tegnelser man kaldte "kunstre-
-nisk aktivitet" er sundsyn-
-lig heden for en pronouncing
- en revolution skære
i dag, end alene gennem
en ensidig politisk pron-
-ouncing - der i den sidste
ende ikke vil fremdrive
~~til~~ de menneskelige, men
alene de politiske og materi-
-elle vil gøre.

Men resultat i dag er vel at
kvalitet, på god sin under-
-gang, i mængde ved sin
materialisme fordi det har
stjælet den ændelige - men-
-neskelige dimension - altså
direkte ~~beste~~ skabende beslag
- hjælp med kunst er en (og
kun en, men en rigtig) vej
mod en genoplysning af
den menneskelige sandt.

Paris

29-5-71

Megal kunne hyle på
at "Rouge + Bleu" er en sidste
krampet beklæning - en sidste
rest af et æstetisk tilhørs-

- forhold. Jeg ville ønske det
var lidt mere det - for i de offe-
-blilte man kan se situ-
-tionerne helt klar og den fuld-
-stændig i holdt her.
Næsten i en periode har været
særlig i høring med de fleste
kunst magasiner, bøger og kunst-
-op i gennem græber jeg af
lode ved hele kunsten og
det hele forekommer at være
en uendelig og usædvanlig opbrud-
-ning af lige gyldig her.
Jeg er gyldig i forhold til selv
til verdens om masse.
Der er for mig ikke i egent-
-lig forstand hele om ~~en~~ et
ønske om fuldstændig oplysning af
kunsten - eller det kunne
social demokratiske som man fuldst
imøde - man alene om en
uendelig frethed over for at
arbejde inden for et sæt isote-
-riske om røde at min lig her
for at kom man ikke med andre
en kunst specialister i vidt bredde
ikke eksisterer. Der er selv ikke
hale om kvantitativt kom mani-
-kation, ikke om en kullet af

mod byrre, men om muntlighed
for i det hele taget at kun-
-ne komme min i kontakt med nogen-
-som helst.

For at kunne det er det
nødvendigt at fortælle enhver
kanke på form - ud over hvad
der rent teknisk kræves i hver
enkel situation.

Som det er nu er hele kunst-
-opfattelsen på meget på ind-
-tagelser nær (og til disse hører
Marcel Duchamp ikke) helt
baseret på en ren formalistisk
kanke. Det kan ikke passe
at kunst alene består i at
kunne forstå og aflese et
formsprog - den må dreje sig
om en menneskelig handling.

Men - ja er det meget optaget
af Ad Reinhardt som netop
hævder kunsten som kunst -
hvordan kan denne interesse
passe med hvad jeg ovenfor
har høret?

Måske er min interesse for
Ad Reinhardt baseret på
at jeg hos ham står overfor
en ren livets konstans - et
standpunkt - man kan akcepte

- før eller forkruste.
Bebringer man AD. Reim-
-hædts standpunkt i det
dybdem til det mouste
vise sig ikke at være søe
esoteriske og i modsætning
til det af mig hævdede total
on formalistiske standpunkt.
Ad. Reim hæder hævder for netop
at formen og formen ikke skal
have et pres i sig - en pressi-
-vitet han udtrykker sig igen-
-nem (han går i med den
ulstrakte expressionismes subjektivi-
-vitet). Han hævder at enten
er der kunst og søe mou
man tale om kunst og ikke
ult mindst andet - eller ogsaa
er der ingen kunst og søe
mou at tale om kunst for-
-skumme. Han reducerer de
billeder helt ned til et nul-
-punkt hvor det faktiske holdt
op med at eksistere (og det
eksisterede i kraft af ikke i
kraft af sin formalisme) der-
-ved gjore han en udvinding
for de to nul punkter, de to
spørgsmaal om billedets

form, elisisens, muntlig.
Man maa hellere se over at
hans billeder berøver en aktiv
indsats af ren japisk sansmæs-
sig hidsløs beskæftighed for
at kunne jungsere - man ikke
med vending is formalsk ceste-
liste forudsat minger - lille-
derne berøver simpelt hen at
man ser til størrelsen længst
paa dem for at se det.
"er noget"

Det var selvfølgelig formalsmens
mang Ad Reinhold skulle
spørgsmødet tegn ved og ikke
kunsten.

Det er en bølge for mod-
set J. Otto Felixus fulkone
og Alan Kaprow ~~er~~ for is
ikke det er kunsten der
skal udryddes men kunst-
formalismen - træti mod
skal den kunstneriske tænke-
aktivitet - handling - holdes
levende.

Det store spørgsmål er
derfor ikke hvordan af skaffe
kunsten - man hvordan holde
den for og maaf hængig af
forholdningen med formalisme

Noyle gitte for
Jacob Burckhardt's
"Structure of Art"
kan måske huske et i'82 tog
over hele denne problematik.
"Myth as the basis of Wes-
-tern art functions not un-
-like neurosis; neither depends
upon a physical form, but
so long as either is believed,
it continues to exist"

"For primitive man to-
-temism expresses the totality
of relationships between
culture and nature"

"Until recently one of the
major illusions of Western
art, and one of its most
valuable supporting myths,
was the notion that laws,
such as Newton's laws
of motion for mechanical
bodies, existed in some
form for the creation of
art."

"- the facturing process

is not central to the crea-
-tion of art"

"— the more the history of
art is connected to other
areas of human develop-
-ment the more unsatisfac-
-tory it becomes as a
mythic creation.

"Until recently art remain-
-ed a source of social
cohesion, as is totemism,
gift-giving, and the ex-
-change of women be-
-tween clans. So in spite
of all that appears dis-
-ruptive about modernism
art represents stable com-
-munication within society.
Therefore the avant-garde
and its demise is more
than a failing institution;
it ~~is~~ signifies perhaps
the inability of a par-
-ticular mythic form to
endure any longer, and
perhaps perhaps all
mythic mythic forms

connected to it"

"Art is simply another case of the conjunction of religion and magic, a language expressing the effects of both through its own internal logic"

"All formalist art depends upon the ideological support of writers and critics to give it "meaning" in the art historical context."

"Art's instability is a death wish, as Duchamp indicated many times"

"- The sacred character of objects emanates from relations outside the objects themselves. Hence the world of art, like that of religion, encompasses a complete construct of cognitive relationships determining material importance"

J. Burnham
M.D. Walter Art Form.

"Just as in formalism,
the purpose of art is
to distinguish man from
all other entities. Art pro-
-vides the medium of con-
-ceptual transformation by
which he separates him-
-self from nature. In such
a way the art-making ac-
-tivity constantly redefines
man's selfhood in relation
to his environment. As a
result we cherish art as a
"humanistic" activity.

"Perhaps (pure painting)
is a creative complete-
-ness and total sensitivity
related to personal whole-
-ness and social order be-
-cause it is clear and
without "ethno-aesthetic
elements"

Ad. Reinhardt

Det er fuldstændig rigtigt
hvad du skriver om

hvad is her skrevet tidligere
i dag - men - hvad betyder
nå som nogen "rigtig hed"
hvis det ligesom helt uden
for os naturlige menneskelige
at opleve det?
Man kan ikke nås træffel
og i mod sig selv.
Ja her ingen naturlige
sociale tilknytninger - rent
nå middel bare - som en stærk
social holdning vil for mig
mødet det kun blive en ut-
-lidende - til fort mig af ude-
-fra hvem man de krav.
Et engagement i politiskhed
end sig i ren politisk er
ikke en naturlig del af
mig, og uden spontantet
bliver et engagement en lun-
-ken affære - næsten et parodi.
Det er vigtigt at søge sand-
-heden om sig selv for der-
-ved at få menneskelig hed for
at være sand end at skjule
denne selvbehandling til fordel
for et krav man udtrykker
ikke kan honorere og i pers-
-pektiv på at gøre det uilkaar-

- lig bliver tjener af usandhed
og usærlighed.
Det er et con drell dilemma
for vor tids kunstner, at
han gerne vil være med til
at rette verdens skæbener
op, og derved gennem en
viljesakt prøv ligger sig en
op give han prøv for kvant
stour mages lys over for.
Disse verdens skæbener kon
han formodentlig med stærke
held rette op ved at være
sandt over for sig selv and
at være sandt over for en
idee som ~~ikke~~ kon var
til ham ude fra.
Man risikerer her ingen pri
vidte over for sig selv og
sin skæbne - for sig selv
at gøre imod sig selv og
den skæbne som er en
del af dette selv kon kon
kun lide nederlag.

Amu bygger man hele dette
problem kon plaks, for sig selv
at pille det forskellige be-
-standele på hinanden vil

man opdage en bag ved sig -
- op de prole ma ik som, ikke
er synlig over floden.
Den "Societe som i thid" -
man med mellem rum mo-
- tiliser - for hid sel sig op
- til - ud springer for helt an-
- kelt af et skuld hynsel for-
- hold til om verden.
Man synes si m helt kan ikke
man kan vere bekendt de
- havde sig man ikke inke-
- reser sig for politike eller
- at man er renne de ty-
- gud med be grebet kunst
- af jethet - man vil ikke ind-
- bred me at det man be-
- sked fige sig med, ens so kaldte
"arbejde" er en helt personlig
sag. Hvorfor vil man ikke
ind reformere det? Hvad er
man bange for?
Man er gornste en helt bange
for om verdens dom, bange
for det synes muligt den an-
- ligger over for en - fordi man
onsker at blive helt capitel
af om verden - da man ikke
kan a k capitel sig selv - der -

- for hver men neddyr et
skandpunkt som man prøv
for hvem ved vil gøre et
doortigt indtryk på om-
-givelse og hindrer at
de ikke bliver an.
Man gæster denne omgi-
-velserne uaccept fordi man
ikke selv kan etablere den,
og det kan man ikke
og fordi man ikke tør vil
erkende hvem man er, man
kun det lille som man
ved om omgivelserne forventer
man skal frembringe som.
Altså dette skyldes at man
kan for dualistisk - rigtig - pr-
-værdi - godt og ondt - i at
man vander. Derfor man
værdier op man man jo
aldrig kunne værdimålture
et eller andet sted på og
det mest nærliggende er at
kunne dem på om den om-
-givende omgivelser - fordi et
værdimål (et ideal!) har
i sig som forudsætning at
det er noget som mange
som måske er fælles om, for

er det ikke det, hvor det
op høret sig selv som vordt
og er ikke længere ønske
eller eftertryktelses vordt.
Hvis man op høret duds -
-men - og derved op høret
vordt duds - Kun man ikke
være in fersset i nogen form
for vordt, mindst af alt
om op vordt - Sou etken der
man at hingen og for huldne
ti sou dan og sad dan og
ukcepter det uden fejl at
vordt.

Det er en dom melige er - at
man inde marked opvold, men
de vordt punkt, ved hvad
der ti sou for en, men opvold
som altid er et høret hvor
ikke pord den inche sou duds -
-stemme, men pord det ud -
-vordt pord duds.

Uden at vord sig det bevidst,
uden at ville det, tværtimod,
bliver man in a opvold hvor
an idner over for sig selv
og derfor ogsou over for andre.

Det er der for man i hvad
man opvold ikke uden at

sigte sig selv kan følge
med som stærke ude på kom-
-mende kran, de vore sig
med som indlærende rime-
-lige. Der var man i muel
sig selv som er den i røde
hule om at man sigte.
At ens liv består af en
som andets række af
sig og kompromiss. Skuffes
at man har prøvet det
sit ego med sit jeg - at
man har dybde de alle øger
og sigte sig selv.
Dette selv er noget som
er i en - som et skifte
natur - ~~som fort~~ skuffe-
-gigt som jorden - himlen -
universet - det har intet
med egoet at skuffe - det
håber ikke egoet, men
er en del af alle man-
-nesker - hele verden - hele
universet. Mere og mere per-
-sone på sætning; først
når man ~~der på sig~~
mister sig selv - kan man
finde sig selv.
Alle disse tanker ~~kan~~ op-

- stod altså af Anne Sophie
Seidelins imidlertid i Forfor-
-mation - fordi det hun
sagde var som propyand
nøjagt at man oftest ikke
-lig kunne ~~hids~~ hidslette
sig det - man derved pedes
og som den mistanke at
hvis som i den som oftest
-ke sig indlysende ofte er
meget mere indviklede og
dette kendte end de bruger
sig ind i en avis artikler
sid hidsket de viser at det
let er det og det svare
er svare og man kan ikke
blende de to begreber og
at ville forveksle dem med
hinanden er fejl - en fejl-
-hed man meget fejlsigt og
helt blindt dykker idag.

Paris

30-5-71

Ved at læse lidt hist
og her i "The young blood's
Expanding Cinema" og læse
om f. eks. hele Whitneys
-film og Jordan Belsons film
-bøger slog det mig om det